

Kjære Kristine!

Løngsax jeg lidt meget af Løngsæl efter sig i de sidste 8-10 eller 12-14
 Jaga saa, det var Dik uvillkaarligt er brudt frem efter det andet og der
 til Løngsæl i Løngsæl kom, fordi du mener, at komme til Løngsæl, jeg
 mig det gæstede godt med det jeg var blevet til sig d. 14de Løngsæl Moen
 om at møde sig i Løngsæl, der ligger saa nær ved Løngsæl og vistnok
 forind for at være videre med Samfund og Tilværelse, men jeg er nu
 stopt og sidder for i Tost for over til mig, dog er dette en indvending
 for indvending er jeg meget trøstet af hvor so kjorelige Frønde, ved deres
 Løngsæl for mig saa jeg altid maa sige mere ad dem, men man ^{alligevel} saa
 de Løngsæl Løngsæl bryde min Løngsæl efter sig, fordi blander sig mangen
 Tamme Løngsæl Løngsæl over at jeg ikke stod sin Gæstgæst stød nok imod
 og blæs i Løngsæl) over trost, da jeg som altid Løngsæl der ualmagelig Løngsæl
 tilføde ^{in tilføde} saa Løngsæl Løngsæl, ^{der} maa Løngsæl undog en tilføde, ^{Løngsæl} Løngsæl
 afsende naar jeg havde været med. Løngsæl Løngsæl og Jandviko og
 Jolgers Manning om at jeg turde tie med at være til sit neste Løngsæl med
 Løngsæl kom for ikke at forpæle sig, saa som det Løngsæl) afbrød min
 Løngsæl, og jeg vander nu igjen tilbage ikke for at stille, men for taal
 modig at vente og for til at brytte Løngsæl til sit neste Løngsæl kommer,
 og jeg Løngsæl, at Løngsæl Løngsæl for Løngsæl Løngsæl, at Løngsæl
 Løngsæl sig, viser jeg om Gud vil sig Løngsæl imøde, men ad hvad Løngsæl
 vil go Løngsæl and saa Løngsæl Gud i Løngsæl jeg mener at bedst at Løngsæl
 faade at samle med sig, maa Løngsæl tillad over Løngsæl, Løngsæl og
 Løngsæl, maa Løngsæl Løngsæl Løngsæl til Løngsæl, og Løngsæl Løngsæl Løngsæl
 og Løngsæl, maa Løngsæl blot til Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl
 Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl
 og Løngsæl = Endeligt tillige til Løngsæl for om du vilde Løngsæl Løngsæl
 dertil Løngsæl Løngsæl Løngsæl and du i sit sidste Løngsæl Løngsæl Løngsæl Løngsæl
 er og bliver jeg meget tung om Løngsæl indtil jeg samle med sig. Imidlertid

den Tid hvor du for mig i begge Jængerne som vist sig nu mig da
ligværdig, tilligemed Elise og Janium for som sine lige store Kammer
fjænge i mit Andet, og Tangen kunde godt blive samstemmig naar
Christian bare vilde være artig, men foruden det end er forment
bliver du dog altid Grund-Lovens forvalder da sine Kammer anordning,
nu. Hils min Lørdag og alle de andre fra mig
J. Kampe.

6. D. Det Elise for hendes lille Lørdag, sig Janium at jeg længes efter hende, og
Christian vil hende som vil blive artig og flittig hende, som Lørdagens fjænge
og hvor vil som endat hende, si Janium at er dog alle Jænger lige saa godt at end
for en artig og flittig Jænge som Holsten for en uortig og doven. Er
Gundvil for hende som er for med Jovetta og Jette skal jeg hilse dig som for i
de sidste Aar vedt at flytte, og for at flytte ind med da som først med hende til Jette.
Major Jæmningens er død i denne Tid i det 87de Aar, men Jovetta var for
sammen. ^{Midt i} Jænge for vist, og Jænge Lørdag Jæmning vilde naar godt og rigtig
jeg sig alle om det, især for jeg kunde som Jette om angang i Lørdag at
gjøre en rejse til Lørdag-Land med dig og at alle to af de større Lørdag
som Elise og Gundvil eller Jørgen, og sin hende og de Jæmninges andre
Jænge, men for det første er det som Gud vil alt naar godt) hende Lørdag
og mit ^{at smage Lørdagens Lykke og gode Lørdag} Jænge vil hende dig til de for dem og mig Jænge
inden derfor at glæmme den gamle Jænges Jænge og Nattens Lørdag.

Kjære Moder! I Torsdags-aften omkomme hende Lørdag og
sawinde, men kom forat rejse hende til Lørdag, Det skal
Lørdag og Lørdag sigsette for nu vaad at som hende
for som blivne, til som forat hende at hende, som I
Jette Lørdag hende, alle mere hende som blivne til I
Lørdag, hende det hende hende. Jeg vilde nu ønske, at
du Kjære Moder! hende mildt glæde og med, at Lørdag
nem med Jæmning, alle og for Lørdag hende til Lørdag
som som hende hende hende, som vil hende blivne meget
glad og vil som godt af hende, naar som blot ikke vil
de for meget; nu er som skal ikke hende, igaa da

Jeg laste dit Brev som mig kom som til det gode, dog
saabes jeg, som skal blive lidt ogymskret, naar mi
nu skal snart komme ud til som i Tommasfavian.

Ellers var Ollen med som, Othel Schouw var for den 8 Juli
til Mødet i Stockholm, man da Bangen som tilbød No,
Lindfors (Kaven) sit (Domy)til til at gaar svømmen med og det
skalade mildt blive som bethofligt at gjöre skisom for
Gig selv, som taget nok Canten Lysette og Georgia af Titus
Ikke med. -

Da den sidste Brev som saabes jeg, lilla Moden
at du som brenst og andien ikke somat god, da Tadas
forbalde os, som somde somt Lomaltan Beck og Hansen
forlygte, som gladede os. - Othel Carl som det
gode som og Wulff; man da man udskjeld
danne Skrift, da jeg him som litt lid!

Ora Lovenal du skjøn Moden jeg laugne somma liden
som magik asten at omforua fden. den Holger.

5/4

à

LA NEUCHÂTEL
PARIS-BOURG

29

Madame la baronne de Stamppe

poste restante }

à Lausanne

fr. fr. } 8

~~1/4~~
~~HAMBURG~~
1848

